

N:o 20.

Ank. till Riksd. kansli den 24 febr. 1891, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrade bestämmelser i fråga om tiden för kronoarrendenas och grundskatternas erläggande.

(I. A.)

I syfte att bereda någon lättnad för kronans arrendatorer samt egarne af rikets skattehemman, har herr *A. G. Olsson* i Frösvi uti en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (n:o 51) föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, att kronoarrendena äfvensom grundskatterna måtte få erläggas på tvenne betalningstider, skilda från hvarandra minst sex månader, samt att, derest första hälften af arrende- eller grundskattebeloppet ej i behörig tid erlades, hela beloppet skulle vara till betalning förfallet och kunna genast utsökas.

Hvad först beträffar kronoarrendena, är i kongl. kungörelsen den 17 december 1886 angående förändrade bestämmelser rörande tiden för erläggande af arrendeafgifter för vissa bland kronans jordbruksdomäner föreskrifvet, att arrendeafgiften skall för hvarje arrendeår erläggas vid allmän kronouppbördsstämma det kalenderår, då arrendeåret utlöper, dock att, der denna stämma infaller under januari eller februari månader, med afgiftens erläggande kan få anstå till någon dag i mars månad före den 14. Den af motionären föreslagna ändring i berörda stadgande, enligt hvilket arrendator medgifvits att först vid slutet af hvarje arrendeår erlägga den på samma år belöpande arrendeafgiften, synes icke tillräddlig, helst ett bifall till motionärens förslag skulle hafva till följd, att arrendator vid arrendetidens slut ej skulle

vara skyldig att inbetala sista årets arrendeavgift förr än lång tid efter det han afträdt arrendet. Att deremot vid särskilda tillfällen under synnerligen ogynnsamma skördeförhållanden medgifva uppskof med arrendenas utgörande synes vara den enda åtgärd, som i förevarande hänseende bör ifrågakomma; och sådant uppskof har äfven blifvit under sådana förhållanden beviljadt.

Vidkommande motionärens förslag om bestämmande af två betalningsterminer för grundskatternas erläggande, har utskottet, oafsedt att om förslaget bifolles och följaktligen sistnämnda statsinkomsters ingående försenades, ökad behof för statsverket af kassaförlag måhända skulle göra sig gällande, ansett sig böra afstyrka bifall till motionärens framställning äfven i denna del, enär den af motionären ifrågasatta anordningen otvifvelaktigt skulle medföra betydligt ökade göromål för uppborðsförvaltningen utan att i särdeles afsevärd mån lända till lindring för de skattskyldige.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer utskottet,

att herr Olssons förevarande motion icke må till
någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 februari 1891.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.